

HOMILIE ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 10 / ZO 11 OKTOBER 2015

Wie zorgt er niet, dat hij/zij zijn schapjes op het droge krijgt? Sociale zekerheid heeft mensen heel wat slapeloze nachten bespaard. Je weet wat je inkomen is voor een aantal jaren. Ook voor je levensavond hoef je je geen zorgen te maken. Maar, hoe sterk zijn onze opgebouwde zekerheden? In het et voorbije jaar zijn we getuige geweest van een nieuw fenomeen: geld kan verdampen.

We weten dat water kan verdampen, maar dat ook geld en bezittingen kunnen verdampen, daar hebben de meeste mensen geen rekening mee gehouden. Beleggingen en bezittingen die een fundament voor veel mensen zijn in hun bestaan, zijn soms veel kleiner geworden. Ineens is ook het eigen huis veel minder waard geworden. Paniek alom.

Het is begrijpelijk, dat mensen streven naar sociale zekerheid. Ook de jongeman uit het evangelie heeft zijn toekomst veilig gesteld. Maar juist deze gefortuneerde persoon zet ons aan het denken. Hij illustreert helaas wat ik laatst omschreven zag als: de armoede van rijkdom. Rijkdom betekent namelijk niet automatisch vrijheid en menswaardigheid. Ook al kan de mens dan kiezen wat hij wil doen of verwerven, dan wil dat niet zeggen dat deze mens groeit in menselijkheid. De ervaring leert helaas, dat wie veel heeft, steeds meer wil hebben. Het is nooit genoeg. Altijd weer ontevreden.

Eigenlijk maakt de jongeman ons aanvankelijk enthousiast. Hij lijkt een idealist: "Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?" Elke pastoor zou wensen, dat parochianen zich zo bij hem zouden melden. Eindelijk een betrokken parochiaan, die meer wil dan wat men doorsnee voor genoeg aanneemt om christen te zijn. Maar Jezus reageer heel gereserveerd. Jezus houdt niet van schone schijn. Jezus wil oprechtheid. Daarom vraagt hij terughoudend: "Waarom noemt ge Mij goed? Niemand is goed dan God alleen." En als je wilt weten, wat je moet doen, doe dan niet ingewikkeld maar houd je gewoon aan wat vanzelfsprekend is: "Gij zult niet doden, gij zult geen echtbreuk plegen, gij zult niet stelen, gij zult niet vals getuigen, gij zult niemand tekort doen, eer uw vader en uw moeder." Maar nu zal iedereen en dus ook die jongeman van zichzelf zeggen: "Ik dood niemand, ik blijf bij mijn partner, ik steel niet, ik doe niemand tekort, en ik eer mijn ouders." Maar of de mensen je werkelijk ter harte gaan, of dat je toch eerst met jezelf bezig bent, dat ontmaskert Jezus door te stellen: OF de ander je werkelijk ter harte gaat, dat kun je laten zien door je bezit voor armen en behoeftigen beschikbaar te stellen. Anders blijft het bij mooie woorden. We lezen dat de jongeman ontdaan heen ging. De ontmoeting met Jezus eindigt voor hem in een kater, wanneer hij het heldere advies van Jezus verneemt. Hij heeft iets geleerd over zichzelf dat hem niet vrolijk maakt, maar intens verdrietig. Hij is geen vrij mens. Het blijkt dat zijn toewijding aan Gods geboden niet zo diep geworteld is. Hij heeft waarschijnlijk in gedachte de vele voorschriften die de joodse geloofsbeleving bepaalden. Maar Jezus wijst op de sociale geboden. Dan moet hij de daad bij het woord voegen.

Jezus kijkt hem liefdevol aan, zo lezen we. Geen strenge Jezus dus. Heeft de rijke jongeman die blik wel opgemerkt? Er is blijkbaar geen ruimte bij deze jonge man om werkelijk te ervaren welke liefde God hem in Christus schenkt. Hij is vervuld van zijn materiële bezittingen en er is geen plek meer voor het evangelie.

Gisteren is bij gelegenheid van de 50^e verjaardag van het tweede Vaticaanse concilie het jaar van het geloof begonnen. Geloven is het besef hebben, dat Jezus liefdevol naar ons blijft kijken, ook al gaan wij ertoe over om van Hem

weg te kijken. Zijn goede raad is om niet egoïstisch te zijn, maar vooral een mens van liefde te zijn. Daar komt het op aan.

Moge het ons gegeven zijn om wel die blik van Christus op te merken en te ervaren dat de oproep van Jezus om zijn leerling te zijn daadwerkelijk voor ons bestemd is. Die levensvorm beveelt Jezus ons aan: het vermogen om je bezorgdheid voor je materiële welvaart los te laten om meer ontvankelijk te zijn voor wat God ons schenkt aan liefde en levenswijsheid. Amen.

.